

... inget är som att koppla av... men blir det för mycket av det goda blir vi slappa... dock är det så att ingen människa kan orka hur länge som helst att stå i... det behövs semester emellanåt som både ger vila och perspektiv... detta perspektiv som kan ge oss ett nytt sätt att se på oss själva och vår omgivning... men den som inte kan resa bort behöver kunna bruka fantasins tillflykt... vi matas med ständiga intryck från sociala medier... och detta kan vara eggande för fantasin och samtidigt förödande... det krävs balans och med övning ges färdighet sägs det... så vad använder du din fantasi till idag?... utforska din framtid med hjälp av den... lycka till!...

... farmor Ida hade semesterkortet i sin hand... hon ögnade igenom det hastigt... läste sedan längst ned från vem, fast det lyste med sin övertydlighet på kortets framsida... som alltid var den rosarandiga välmående flygande marsipangrisen Kim punktlig... varje år den 17:de dök hen upp... läs! läs! skaldade alla i Tomtegården i kör... Skuggan satte sig på farmor Idas axel för att räcka över läsglasögonen... farmor Ida började, " Hej! på er alla vänner... vi är på Kärleksön mitt ute i ingenstans... Vintergatan 7, tre trappor upp hos familjen Sjunga bor vi... Sjunga äger hotellet "Vita rosen" här på ön, men vi blev genast deras vänner och flyttade in... eftersom pandemin gjorde det omöjligt för oss att resa hem... just nu snusar Greta gott... hen har blivit så solbränd att hon börjat dofta bacon..." alla skrattade rätt ut och Skuggan repeterade, de luktar bacon, bacon!... det lät som en retramsa...

... farmor Ida fortsatte, "vi saknar er alla... och hoppas att ni får ha en lugn skön december... kanske får vi komma hem till Jul... vi har upptäckt fantastiska saker, ätit underbara frukter och druckit hemkokt saft som var utsökt... vi ska försöka ta med oss exotiska smaker hem till er... nu är kortet fyllt och magen kurrar... Solsken på er alla! Ha det så bra!"... oh! ho! ho! sa Tomtemor och log brett, det kunde man väntat sig... ja, svarade Nissan, men vill vi att de ska komma hem?... alla skrattade åt den humoristiska ironin... en liten klagosång utbröt om hur jämrande diviga de två var... men samtidigt var alla rörande överens om att ingen skulle fira jul ensam... sans och balans kära vänner, sade farmor Ida, de är mina vänner sedan ungdomen... i kärlek ska vi ta dem emot med stora famnen, svarade Nissen och alla höll med...

... stämningen på Tomtegråden var mycket god... men ingen hade sett till Staffan Stalledräng på dagarna... farmor Ida berättade att han varje morgon försvann upp på vinden... där hade han suttit sedan tre dagar... vad han hade för sig det hade hon ingen aning om... när hon ropat på honom svarade han inte och då gick hon upp... då blev det fart och han mötte henne i trappan redan... ja något fuffens var det på G... Nissan, Nissen, lilla ängeln, Ängla och Tomtemor tröstade farmor Ida med att det snart var Jul... ja jag fattar väl han skapar något alldeles extra fint där uppe... vättebarnen som legat och tjuvlyssnat under köksbordet stack fram... vi har sett att han köpte något i sybehörsaffären, sade de i kör... håll mun, hyschade Nissan... men, men!... Skuggan lyfte tag i deras luvor med sina klor och sa, jag tar er i örat om ni inte slutar spionera! i skämtsamt ton... Nils och Lisa bara skrattade... de var sådana att de fnissade och flabbade åt allt... farmor Ida sa, jag tror

ändå att ni har rätt, tycker det låter som om han använder mors gamla trampsymaskin... ja hur som helst är det inte långt till julafton! sa Corona... men först ska väl ändå Tomtemor fylla år, svarade Nissen... som också hade hemlisar för sig... men det ni det är morgondagens äventyr... vi ses då!...

... solsken på er så länge!... :)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Solstrale med Poeter.se id #66056 innehar upphovsrätten